

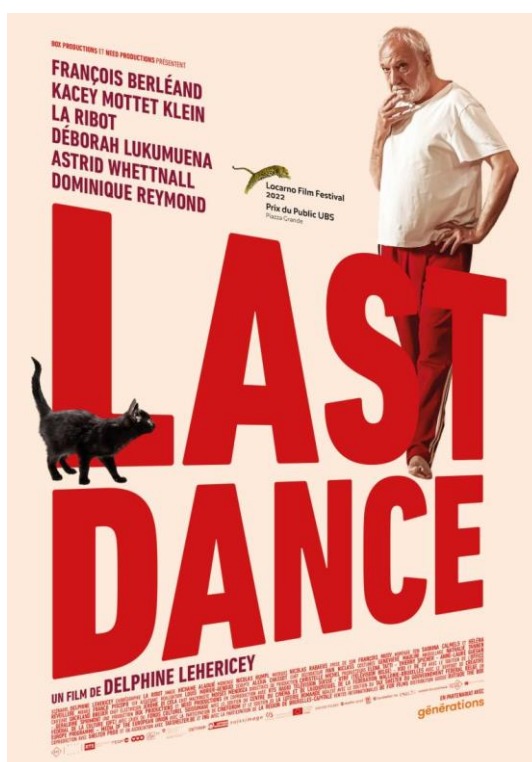
Last Dance

i.h.k.v. de tiendaagse van de Geestelijke Gezondheid rond het thema 'veerkracht'

Wanneer Germain op 75-jarige leeftijd plots weduwnaar wordt, snelt zijn familie te hulp en dringen ze zichzelf op om voor hem te zorgen. De telefoon staat niet stil, de deur wordt platgelopen, maaltijden worden voor hem bereid en zijn agenda is al ingevuld voor de komende maanden. Maar Germain heeft andere prioriteiten, want hij en zijn vrouw hebben elkaar iets beloofd voor zij stierf. Daardoor belandt Germain in een hedendaagse dansgroep met een excentrieke choreografe. Al dansend leert hij te rouwen, maar daar durft hij zijn familie niets over te zeggen.

Een warme film met komische accenten en ruimte voor ontroering. Een film over rouwen, afscheid nemen en proberen terug een levensdoel op te bouwen na verlies. Maar ook over goedbedoelde, maar misplaatste attenties tegenover ouder wordende mensen. Een feelgood film die je misschien zelfs dankriebels geeft.

'Last Dance' is de derde speelfilm van Delphine Lehericéy (°1975); ze regisseerde ook documentaires, waaronder 'Mode in Belgium' (2011) en 'Une cheffe et sa bonne étoile' (2016) over de Belgische sterrenchef Isabelle Arpin. Intussen heeft Lehericéy met 'Les indociles' ook een TV-reeks klaarliggen die eind 2023 wordt uitgezonden.

Regie: Delphine Lehericéy
 Met: François Berléand, Kacey Mottet-Klein, La Ribot, Jean-Benoît Ugeux, Déborah Lukumuena, e.a.
 B, CH, 2022
 Duur: 1u24

BINNENKORT

Small, Slow but Steady
 di 10.10.23 – 20u30

Asteroid City
 di 17.10.23 – 20u30

Roter Himmel
 di 24.10.23 – 20u30

All the Beauty and the Bloodshed
 wo 25.10.23 – 20u30

Anatomie d'une chute
 di 31.10.23 – 20u30

Four Daughters
 di 7.11.23 – 20u30

The Eternal Daughter
 di 14.11.23 – 20u30

Oppenheimer
 di 21.11.23 – 14u + 19u30

Barbie
 zo 26.11.23 – 17u

WIL
 di 28.11.23 – 20u30
 ma 11.12.23 – 9u15 + 19u

Duty of Care i.s.m. Milieuraad
 ma 4.12.23 – 20u30

Àma Gloria
 di 5.12.23 – 20u30

L'amour tout court
 + Strange way of life
 di 12.12.23 – 20u30

Het Smelt
 di 19.12.23 – 20u30

www.ccstrombeek.be/film

'Last Dance' is zowel een drama als een komedie. Je kan je er ook gemakkelijk mee identificeren. Was dat je bedoeling?

Net als in mijn vorige films wilde ik een film maken over echte mensen. En naarmate we allemaal ouder worden, heb ik de neiging om in mijn verhalen zo subtiel mogelijk te praten over dingen die mensen kunnen herkennen en waar ze zich mee kunnen identificeren. Ik schrijf over emoties die ik voel, of hoe ik naar de wereld, mijn familie en vrienden kijk, maar ook wat me aan het lachen brengt of me verdrietig maakt. Het is zalig om dat met anderen te kunnen delen; het verbindt je met de mensen om je heen. Dat maakt het zo interessant wanneer je je personages tot leven brengt; ik maak van mijn personages ook graag helden. Als je niet bij hen in de buurt bent, voel je je verloren of heb je de indruk dat je een vriend bent kwijtgeraakt, ook al is het een fictief personage. Dat is wat ik leuk vind aan mijn werk.

Hoe creëer je die personages wanneer je je scenario schrijft?

Ik begin altijd met één bepaald personage en zie dan wat er met dat personage kan gebeuren. Zo creëer ik langzaam zijn hele wereld. Voor 'Last Dance' had ik het personage van Germain. Hij moest iemand op leeftijd zijn, zodat ik over zijn ouderdom kon praten, vooral omdat er heel weinig films worden gemaakt over mensen van pakweg zeventig of tachtig jaar. En het was iets te gemakkelijk geweest zijn om over die oude man te praten, zijn vrouw is overleden, hij voelt zich ongelukkig... Want in het echte leven is er meer dan alleen drama. Er is drama én humor, en ik wilde zien hoe Germain verder zou evolueren na het verlies van zijn vrouw, hoe hij zijn leven weer op de rails kon krijgen door nieuwe doelen in zijn leven te vinden, hoe hij de beste versie van zichzelf kon worden—en niet het tegenovergestelde—of hoe hij zijn eigen beste vriend kon worden. Als hij een betere versie van zichzelf kan worden, is hij als een goede fles wijn.

Dat is misschien de boodschap die je probeert te vertellen met 'Last Dance'?

Ja. Als je naar het dansensemble van La Ribot kijkt, dan zie je zowel oude als jonge mensen. Ze hebben allemaal een verschillende achtergrond, en ze zijn allemaal geweldig om naar te kijken. Je krijgt veel diversiteit te zien in hun kleine universum.

Is Germain een fictief personage, of is hij gebaseerd op iemand die je kent?

Hij is gebaseerd op mijn grootvader, die achtennegentig is. Ze hebben niet dezelfde voorgeschiedenis, maar hij is al vele jaren met pensioen en hij heeft een mooi leven na zijn professionele carrière. Hij heeft het geluk in goeie gezondheid te verkeren zodat hij veel dingen kan doen; hij is gelukkig, hij ontmoet graag mensen, hij is altijd nieuwsgierig.

Was er een reden waarom de vrouw van Germain een danseres was, en geen schrijfster of zangeres bijvoorbeeld?

Ik hou van theater en ik ben er vertrouwd mee. Maar niet iedereen die op een podium staat, moet een acteur zijn en een personage spelen met vele pagina's aan dialoog. Een danser heeft dat niet, dus dat is een andere manier om zich

op een podium te uiten. Hij heeft zijn lichaam en zijn fysieke uiterlijk; vanuit dat oogpunt is het ideale beeld van vandaag om er goed uit te zien, atletisch te zijn en spieren te hebben. Maar de meeste mensen zien er zo niet uit, en dat is precies wat ons allemaal zo mooi maakt. Als jij Germain zou spelen, zouden de bewegingen anders zijn. Iedereen zou hem anders spelen omdat iedereen uniek is, en uniek zijn is geweldig.

Hoe heb je samengewerkt met La Ribot?

Ik kende haar werk en ik had optredens van haar gezien. Ze treedt vaak alleen op en mijn producer in Zwitserland kent haar persoonlijk. Ze heeft een geweldige en grappige persoonlijkheid; ze is als een personage uit een film van Pedro Almodóvar. Ze is een sterke vrouw uit Madrid, en omdat ze zo uniek is, wilde ik haar niet imiteren—ik wilde dat ze zichzelf speelde in de film. En ze ging meteen akkoord. Het was een grappige ervaring voor haar; zij heeft de leiding over haar eigen groep, maar als filmregisseur had ik de leiding [lacht]. En ze is het niet gewoon van te wachten, terwijl je op eender welke filmset altijd moet wachten op licht, geluid, camera... Maar ze is een echte professional; ze is nu zestig en ze danst al sinds haar veertiende.

En speelde ze haar rol, of deed ze ook echt de choreografie?

Beide. Er waren scènes waarin ze dialogen had en ze haar rol speelde als een actrice, maar we improviseerden ook met haar, de acteurs en de dansers. We plaatsten de camera dan in het midden van de set en werkten alsof we een documentaire draaiden, waardoor ze veel vrijheid kreeg in haar werk als choreografe. Ze zag de film vorige zomer op de Piazza Grande in Locarno [Zwitserland] en maakte zich zorgen over de reactie van het publiek. Maar ze was erg tevreden en mensen hielden van haar werk.

Was het gemakkelijk om François Berléand te overtuigen om Germain te spelen?

Ja, het was gemakkelijk omdat hij van het scenario hield. Als toneelacteur speelt hij vaak hoofdrollen, maar hij speelt niet al te veel hoofdrollen in films. Hij maakt wel enorm veel films en speelt meestal bijrollen. Hij is nu eenenzeventig en hij zei tegen me, C'était mon plus beau tournage. Ik was erg trots om hem dat te horen zeggen, vooral als je kijkt naar zijn lange carrière als filmacteur en al de films waarin hij de afgelopen veertig jaar heeft gespeeld.

Meer over de film op de website:

<https://www.ccstrombeek.be/film/last-dance>

